

РЕШЕНИЕ

№ 1439

гр. София, 06.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 8 състав, в публично заседание на 08.02.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Деница Митрова

при участието на секретаря Милена Чунчева, като разгледа дело номер **10371** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 172, ал. 5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) във вр. с чл. 145 – чл. 178 от Административно процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба вх. № 39333 от 02.11.2022 г. и вх. № 41045 от 14.11.2022 г. по описа на Административен съд - София град (АССГ), подадена от „ЛИМОСБГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], кв. Редута, [улица], ет. 1, чрез управителя Ю. М. А., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], кв. Редута, [улица] срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка (ЗППАМ) по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от Закона за движение по пътищата (ЗДвП) № 22-4332-005521 от 24.10.2022 г., издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с която спрямо жалбоподателя е приложена ПАМ „прекръпяване на регистрацията на пътно превозно средство (ППС) за срок от 6 месеца“.

В жалбата се твърди, че заповедта е незаконосъобразна като издадена в нарушение на материалния и процесуален закон, при допуснати съществени процесуални нарушения и в несъответствие с целта на закона. Посочено е, че се оспорва заповедта относно основанията, касаещи масата на автомобила, която е вписана в талона, издаден от КАТ – С., от 3 100 кг., с което явно е подвело водача на го управлява спокойно с категория, притежавана от него, позволяваща да управлява МПС с до 3 500 кг. В съдебно заседание жалбоподателят „ЛИМОСБГ“ ЕООД, чрез законния си представител Ю. М. А., редовно призован, се явява, поддържа жалбата и моли същата

да бъде уважена, като наложената ПАМ да бъде отменена. Оспорващият добавя, че проверяващите не са уточнили масата на автомобила и че книжката на управляващият на процесната дата превозното средство – И. Е. Г., е със съответстващата категория В. Ответникът – полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, редовно призован за съдебното заседание, не се представлява и не излага становище по жалбата.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа страна следното:

Заповедта, която е предмет на обжалване в настоящето производство, е издадена въз основа на съставен Акт за установяване на административно нарушение (АУАН) серия ГА с № 717722 от 21.10.2022 г. на Н. Й. Е., на длъжност младши автоконтрольор, при Отдел „Пътна полиция“ към СДВР, с който е установено, че И. Е. Г. на същата дата около 22,21 часа в [населено място], на бул. К. М. Л. с посока на движение от бул. Х. Б. към ул. К. управлява специален автомобил М. 412D с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на фирма „ЛИМОСБГ“ ЕООД. При извършена проверка е установено, че водачът управлява с категория В, а управляваният от него специален автомобил е регистриран с N2 (над 3,5 тона) и следователно управлява моторно превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Водачът не е представил и контролен талон към Свидетелството за управление на моторно превозно средство (СУМПС).

Въз основа на данните в административната преписка, ответникът по делото е издал обжалваната Заповед за прилагане на ПАМ на 24.10.2022 г., като е приел, че са налице материалноправните предпоставки на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП за прилагане на тази мярка, а именно прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство, поради което е заповядал временно да се прекрати регистрацията на пътното превозно средство за срок от 6 месеца.

В хода на съдебното производство са приети като писмени доказателства представените с жалбата, административната преписка и допълнително ангажираните от страните документи.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в предвидения в чл. 149 от АПК 14-дневен преклузивен срок, изхожда от надлежна страна - адресат на обжалвания административен акт, имаща право и интерес от обжалване, поради което се явява процесуално допустима. Това задължава съда да я разгледа по същество относно нейната основателност.

При извършената служебна проверка на законосъобразността на оспорената заповед (чл. 168, ал. 1 от АПК) и на основанията посочени в чл. 146 от АПК, съдът намира, че е издадена от компетентен орган и отговаря на изискванията за форма и съдържание на административните актове посочени в чл. 59, ал. 1 и 2 от АПК и чл. 172, ал. 1 от ЗДвП.

Съгласно чл. 172, ал. 1 от ЗДвП принудителните административни мерки по чл. 171, т. 1, т. 2, т. 4 и т. 5, б. „а“ се прилагат с мотивирана заповед от ръководителите на службите за контрол по този закон съобразно тяхната компетентност. Компетентността на полицейски инспектор от Отдел „Пътна полиция“ към СДВР по издаване на процесната заповед произтича от Заповед № 513з-1618 от 26.02.2018 г. на директора на Столична дирекция на вътрешните работи, Заповед № 8121з – 1496 от

06.12.2016 г. и Заповед № 8121з-1524 от 09.12.2016 г. на министъра на вътрешните работи, както и Заповед № 513з – 8640 от 28.11.2019 г на директора на СДВР и писмо УРИ 433200 – 123439 от 02.12.2022 г. на за началник на ОПП – СДВР.

При издаването на заповедта, с която на оспорващия е наложена ПАМ, не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспорената в настоящето производство заповед е издадена на основание чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, който текст предвижда „прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - за срок от 6 месеца до една година“. Задължителна предпоставка за законосъобразност на наложената на оспорващия ПАМ - е управлението на МПС без да е правоспособен водачът, да не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство. В случая водачът, И. Е. Г., притежава свидетелство за управление категория В (до 3,5 тона), а управляваният от него специален автомобил е регистриран с категория „N2“ (над 3,5 тона), за което според чл. 150а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП се изисква свидетелство за управление, валидно за категорията С (над 3,5 тона). Следователно водачът е управлявал превозно средство, без да притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него превозно средство. Законодателят е уредил в чл. 150а от ЗДвП като критерий за нужното свидетелство за управление на дадено превозно средство неговата допустима „максимална маса“. Според чл. 150а, ал. 2, т. 6 от ЗДвП, за притежателите на свидетелство за управление категория В е допустимо да управляват „моторни превозни средства с допустима максимална маса, която не надвишава 3500 kg, проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg; без да се нарушават разпоредбите на правилата за одобряване на типа за съответните превозни средства, моторни превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, надвишаваща 750 kg, при условие че допустимата максимална маса на състава не надвишава 4250 kg“. Според чл. 150а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП, за притежателите на свидетелство за управление категория С е допустимо да управляват „моторни превозни средства, различни от тези в категории D1 или D, чиято допустима максимална маса надвишава 3500 kg, които са проектирани и конструирани за превоз на не повече от 8 пътници плюс водача; моторните превозни средства от тази категория могат да образуват състав с ремарке с допустима максимална маса, която не надвишава 750 kg“. В хода по същество в съдебното заседание собственикът на управляваното превозно средство обосновава, че лицето И. Е. Г., на което е съставен АУАН, е имал съответстващата категория В за управлението на процесното специално превозно средство (М. 412D с рег. [рег.номер на МПС]), тъй като по данни от Свидетелството за регистрацията му, част I, има маса от 3100 kg, описана според Описанието на унифицираните кодове съгласно Директива

на Съвета на ЕС 1999/37 от 29.04.1999 г. в буква G (маса на превозното средство). Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 150а от ЗДвП обаче, критерият, който законодателят е определил за нужното свидетелство за управление на дадено превозно средство е неговата допустима „максимална маса“ и дали тя надвишава 3500 kg, а не масата на конкретното превозно средство. В случая според Свидетелството за регистрацията на превозното средство М. 412D с рег. [рег.номер на МПС] , част I, допустимата максимална маса надвишава 3500 kg, тъй според Описанието на унифицираните кодове, съгласно Директива на Съвета на ЕС 1999/37 от 29.04.1999 г., тя е уредена в букви F1, F2 и F3 и съставлява съответно за буква F1 (техническа допустима максимална маса) – 4600 kg, F2 (допустима максимална маса, определена от компетентните органи) – 4600 kg и F3 (допустима максимална маса на състав от превозни средства) – 6600 kg. Следователно допустимата максимална маса за процесното превозно средство, М. 412D с рег. [рег.номер на МПС] , надвишава 3500 kg и според чл. 150а, ал. 2, т. 10 от ЗДвП, водачите ѝ е нужно да притежават свидетелство за управление категория С.

Видно от съдържанието на разпоредбата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП императивно въвежда ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, т.е. законодателят е предвидил забрана за водачи на МПС да шофират без да притежават свидетелство за управление, което е валидно за управляваното МПС. Следователно, за да се наруши тази забрана трябва да са налице две кумулативни предпоставки: първо, лицето към момента на проверката да управлява МПС и второ, в резултата на проверката да се установи, че то не притежава валидно свидетелство за управление за съответното МПС. Която и от тези две предпоставки да не е налице, то не може да се вмени извършването на нарушение по чл. 171, т. 2а, б. „а“. В случая и двете кумулативни предпоставки са налице.

С оглед нормата на чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП законодателят е предвидил, че за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения и налагането на ПАМ по отношение на лице, което управлява МПС без да е правоспособен водач, не притежава свидетелство за управление, валидно за категорията, към която спада управляваното от него моторно превозно средство, или след като е лишен от право да управлява моторно превозно средство по съдебен или административен ред, или свидетелството му за управление е временно отнето по реда на чл. 171, т. 1 или 4 или по реда на чл. 69а от Наказателно-процесуалния кодекс, както и на собственик, чието моторно превозно средство е управлявано от лице, за което са налице тези обстоятелства - административната мярка е прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца до една година.

Наложена ПАМ е с временен характер, както изрично е предвидено в оспорвания административен акт. Срокът, в който се прекратява регистрацията на пътното превозно средство е нормативно предвиден и подлежи на преценката на административния орган, който в случая е приложим минимално предвидения срок от 6 месеца.

Следователно законосъобразен се явява изводът на административния орган за наличие на предпоставки по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДвП, на основание на която разпоредба е наложена процесната принудителната административна мярка

„прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство за срок от 6 месеца“.

С оглед горното съдът намира обжалваният административен акт за законосъобразен, поради което следва да се отхвърли жалбата.

При този изход на спора не се дължат разноси на ответната страна, тъй като тя не е поискала такива.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 предл. последно от АПК, Административен съд - София град, Трето отделение, 8-ми състав,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „ЛИМОСБГ“ ЕООД, ЕИК:[ЕИК] срещу Заповед № 22-4332-005521 от 24.10.2022 г. за налагане на принудителна административна мярка по чл. 171, т. 2а, б. „а“ от ЗДВП, издадена от полицейски инспектор към Отдел „Пътна полиция“ към СДВР.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: